

JMÉNA

Alexandr s Pepou
zimou se klepou.

Josef s Honzíkem
přípluli parníkem.

Saša s Jankem
mrhali spánkem.

Prostá to říkanka,
nemá však obdoby:
šest jmen –
a jen tři osoby!

BATOLE

Moje dítě jediný
si půldruhé hodiny
natahuje ponožky.

Zaplat'pánbůh
že nejsme stonožky.

Mé drahé batole,
jen žádný spěch,
Pánbůh ti to jistě
vrátí na dětech!

HLAD

Mám-li opravdický hlad
šilhám, slintám,
přestávám skloňovat:

„Dejte mi prosím veka,
celých padesát deka.“

„Vypadni mi z krámu,
když máš gramatiku
takhle na salámu!“

Litovat mě netřeba,
příště si řeknu o chleba.

KOČKA

Každá urozená kočka,
co má k vlastní dispozici
pro svůj kožíšek
nóbl pelíšek,
spí v kartonové krabici.

BUBLIFUK

Mladičkový bublifuk
kňučí a kňučí,
neboť ho přepadl
splín bublifučí.

Ať fouká, jak fouká,
snaživý bublifuk,
pokaždé vyfouká,
pouhopouhý vzduch!

Pak se však rozpomněl,
co šeptali tichounce:
až bude nejhůře,
počkej si na slunce.

To se pak bubliny
přenádherně třpytí.
Tu pomyslí si bublifuk:
mám já to živobyť!

Tři díly jaru
na deset vody
a vykouzlím vám věru
úsměv do nepohody.

Tak foukal a foukal
zmoudřelý bublifuk
a vesele si broukal,
že splín je mu FUK!